

Home › Lifestyle › Ivo Vodopija: Ljudi imaju potrebu stvarati rukama, neki uzgajaju pomadore, ja slikam

Lifestyle Ljudi Nazbilj

Ivo Vodopija: Ljudi imaju potrebu stvarati rukama, neki uzgajaju pomadore, ja slikam

 Lea Pavlović 29. lipnja 2025.

 2

Konavle je nedavno zaintrigirao Cvijeto, koji je osvanuo na plakatima diljem Općine, a nas je zaintrigirao Ivo Vodopija, mladi akademski slikari, koji je ideji konavoskog čuvara prirode, udahnuo život i osmislio njegov lik. Doznali smo stoga što ga je ponukalo da za svoj životni poziv odabere likovno stvaralaštvo, što ga inspirira, kakva je perspektiva mladih umjetnika i je li i on kao Cvijeto.

Ivo Vodopija rođen je u Dubrovniku 1998., gdje je i završio Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner, nakon čega je upisao preddiplomski sveučilišni studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, kojeg je završio 2021. godine. Slikarstvo je diplomirao u rujnu 2023. godine pod mentorstvom prof. Duje Jurića te stekao akademski naziv sveučilišnog magistra slikarstva.

Zašto slikarstvo?

– Uvjeran sam da je kod većine ljudi urođena potreba za stvaranje nečeg svojim rukama, bilo to uzgajanje pomadora ili izrada svog vina, a u mom slučaju je to oduvijek bio likovni izričaj. Uložiti trud i vrijeme u nešto do čega ti je stalo, te potom vidjeti rezultate pruža poseban osjećaj ponosa i zadovoljstva, bez obzira je li nešto suvislo ili ne. Tako sam znao da se želim baviti nečim što ima takav efekt na mene. Iako me zanimaju svi oblici umjetnosti, slikarstvo sam vidio kao dobar temelj za one vizualne, pa kako me koji medij privuče imam odakle krenuti.

Vodopija je tijekom studiranja i nagrađivan, dobitnik je nagrade akademskog vijeća Akademije likovnih umjetnosti za najbolje diplomante akademske godine 2023./2024. i rektorove nagrade za timski umjetnički rad.

Jeste li te nagrade doživjeli kao dodatnu motivaciju i prepoznavanje vašeg talenta i truda od strane kolega, odnosno profesora ili vam je pak drže kad vas publika prepozna?

– Uvijek je lijepo dobiti priznanje za svoj rad i kod ovih nagrada mi je drago što su profesori prepoznali moj trud, ali općenito gledajući ne mogu reći da se previše fokusiram na nagrade, možda zato što često dolazim do pitanja jesam li ih uopće zaslužio. Što se tiče publike, znam da se moji

radovi neće svidjeti svima i nije mi cilj udovoljiti svima. Za sad radim svoju stvar i pokušavam se poboljšati, a nadam se da će se i s vremenom oformiti publika kojoj moji radovi odgovaraju.

Nakon završene akademije vratili ste u Konavle, što vas je potaknulo na povratak?

– Bilo mi je potrebno odmoriti se od studentskog života i literatura i vidjeti što se događa doma.

Za mladog slikara poput vas jesu li Konavle inspiracija i kakav je život mladih u Konavlima? Što je dobro, čega manjka?

– Konavle nude bogate prizore i zanimljive trenutke, od čeljadi do prirode, i tko traži može pronaći inspiraciju i u najmanjim detaljima, pa tako je i ja pronalazim. Miritaju da se više posvetim njihovim motivima. Bilježim što me intrigira ili zapamtim što mi zapadne u oko u nadi da ću to nekad iskoristiti u budućim djelima. Osobno, ne znam baš procijeniti kako je mladima. Drago mi je ima dosta kulturnog sadržaja u Konavlima i da veliki broj mladih sudjeluje u KUD-ovima, a i u sportskim događanjima. Naravno, uvijek svega tog može biti više i kvalitetnije.

Svoju prvu samostalnu izložbu "Strukture zbilje" (Prošlost se još nije dogodila ona će se tek dogoditi), budući da se samostalnom izložbom smatra izložba do tri autora, Vodopija je postavio u Galeriji Flora. Nada se da će ih biti još, no ističe da za to treba producirati kvalitete slike za koje će imati pouzdanja izložiti ih same. Uz ovu, izlagao je i na brojim skupnim izložbama; u knjižnicama grada Dubrovnika, u Palači Sponza te na brojnim izložbama u Zagrebu.

Fali li u Dubrovniku i Konavlima mjesta za izlaganje i galerija u kojima bi mogli izlagati i predstaviti se mladi umjetnici? Gdje bi voljeli izlagati?

– U Dubrovniku se kolege stvarno trude da se ima gdje izlagati, da ljudi dobiju priliku i da se razvija umjetnička scena i svaka im čast na tome. Za Konavle nisam baš siguran da je još tako, ali vidim da se nešto razvija i da kolege pokušavaju nešto pokrenuti. Vjerujem da bi Općina Konavle imala sluha

za organizirati mladim umjetnicima i diplomantima prve izložbe baš ovdje, da predstave svoje diplomske radove sugrađanima. I ja bi vrlo radio htio izlagati tu, u Konavlima.

Koliko se danas mladim slikarima i umjetnicima teško ili lako probiti i doći do publike?

– Mislim da se s pomoću društvenih mreža može dosta lako prezentirati i čak pronaći svoju nišu koju će određeni ljudi cijeniti, ali istovremeno dolazi i do saturacije tržišta. Ako je cilj konzistentno prodavati slike, to je već malo teže ostvarivo, a i kultura kupovanja slika u Hrvatskoj praktički i ne postoji. Ljudi očekuju dobiti sliku za 300 eura, ali to je dosta nerealno, tako da je najbolje probiti se na vanjsko tržište.

Gdje slikate, imate li doma atelje?

– Trenutačno nemam atelje i nemam baš prikladno, dobro osvijetljeno i prozračno mjesto za slikanje, ali se snalazim.

Koje tehnike u vašim djelima prevladavaju, a u kojima biste se voljeli okušati?

– Najviše slikam s akrilom jer se brzo suši, mogu se dobiti različiti efekti, a i prigodan je za većinu podloga. Ali najviše volim slikati uljem na platnu i volim kako slike ispadnu s uljem, ali je proves pripreme i čišćenja iscrpljujući, a i prostor mora biti adekvatno prozračen i šporke krpe zbrinute. Htio bih još koji put slikati freske ili raditi s jajčanom temperom.

Što vas kao slikara inspirira, koji motivi prevladavaju?

– Sve. Imam krcato ideja za projekte, neke od njih su potpuno neostvarive, koje su potekle iz bezazlenih stvari. Trenutačno tražim intrigantne prolaze i vrata koji kao da skrivaju neku priču, koje bi jednom mogao oslikati. Za sada su na mojim slikama autoportreti, figure u prostoru i pokret. Uvijek sam sam sebi na raspolaganju pa sam si glavni subjekt, ali bih htio prijeći na portrete drugih ljudi i raditi studije aktova. Ljudskim tijelom se bavim u studijama i volim ga crtati i učiti anatomiju. Fali mi način rada s akademije gdje smo svaki dan imali modele. Mislim da je poznavanje ljudskog

tijela jako korisno za razvoj umjetnika čak i ako mu nije striktno motiv u radovima. Na mojim se slikama anatomija baš i ne vidi jer tijelo u pokretu prelazi u apstrakciju.

Kreirali ste i vizualni identitet za kampanju Općine Konavle, s glavnim likom Cvijetom? Kako ste došli na ideju Cvijeta i vidite li se u osmišljavanju ovakvih kampanja i u budućnosti?

Općina Konavle osmislila je kampanju te su došli na ideju Cvijeta, kakav bi on trebao biti, što bi trebao predstavljati, kako se ponašati...A na meni je bilo da ponudim vizualno rješenje za Cvijeta. Prema natuknicama Općine, pokušao sam stvoriti lik koji će biti ljudima i djeci simpatičan i koji će predstavljati Konavle i očuvanje okoliša. Pokušao sam da dizajn bude jednostavan i prepoznatljiv, s ograničenom paletom. Stilistički dosta vuče na zapadnjačke animacije koje su u zadnje vrijeme inspirirane japanskim stilom, znači neka mješavina. Odjeven je spreman za čišćenje, ali istovremeno bezbrižno kao dijete s rukavicama i kombinezonom. Crvene cipele aludiraju na konavosku nošnju, a

čuperci na glavi nalik su laticama. Vjerujem da bih mogao dizajnirati vizuale za neke druge kampanje s plemenitim ciljevima ako se ukaže prilika.

Jeste li i vi kao Cvijeto i zašto je dobro biti poput Cvijeta?

Trudim se biti i recikliram kad mogu, a bacanje smeća po podu mi nije ni na kraj pameti. Uvijek mi je bilo žao vidjeti ilegalna odlagališta otpada kako uništavaju vizuru Konavala ili sve više sitnog smeća po putevima u selima, a sve je to sprječivo i nepotrebno. Mislim da nam je svima u interesu da nam Konavle budu lijepe i čiste pa je zato dobro uložiti mrvicu truda na neke stvari koje možemo i učiniti.

FOTO: Privatni album, Galerija Flora/Igor Brautović